

Знов прикликано сера Франсіса Кетлінга. Він бачив пташків, але не завважав у них отруї.

— Чи думаєте, що ті птахи стоясь в якій звязи з трагічною подією?

— Ні, — відповів доктор з переконанем. Потім знов зачав зізнавати Фальмут.

— Ви не бачили нічого більше?

— Ні, нічого.

Предсідатель суду зачав розпитувати Фальмута про Маркса і про його відносини до поліції.

— Як ви думаєте, чи плями на руці сер Філіпа і Тері були ідентичні з плямами в Маркса?

— Ні.

Коли скінчив ся суд, вся публіка розійшла ся купками. Всі обсуджували здивовано небувалий присуд. Смерть скоїла ся з невідомої причини. Вбійство було задумане і довершене одною або кількома невідомими особами.

Виходячи з суду, предсідатель здибав знайомого: — А, Карльстон, — здивував ся він, — ви також були тут, а я думав, що справи з тим банкрутом не дають вам спокою!... Що, який дивний процес.

— Незвичайний, — відповів той.

— Ви були тут увесь час?

— Так.

— Ви завважали, який був у нас чудовий адвокат?

— Так, мені здаєть ся, що він ліпший а-